

A II. BEKE PÁL KONFERENCIA SZERVEZŐIHEZ

Amióta az Intézetet vezetem, abban a szellemiségben teszem a dolgom, amit Beke Pál erősített meg bennem. Ezt nem csak az asztalomra kitett könyve jelzi a hozzám belépőknek, sokkal inkább a vele való folyamatos belső párbeszéd, ami jelentősen befolyásolja a munkámat, a döntéseimet. Olyan rövid vallo-másnak szántam magamról ezeket a bevezető gondolatokat, amelyek segítségével mindenki számára egyértelművé tehetem, mennyire sajnálom, hogy nem lehetek ott a II. Beke Pál Konferencián. Bár úgy gondolom, nem annak van elsődleges jelentősége, hogy hol demonstrálom megjelenésemmel az elkötelezettségemet és Pali iránti tiszteletemet, sokkal inkább annak, hogy és mint gondolom az élet fontos dolgait a mindennapokban, képes vagyok arra, hogy viszonyaimat, munkámat, a szakadatlan változásból következő újabb és újabb kihívásokat ennek szellemiségében rendezzem.

A konferencia olyan időpontban kerül megrendezésre, amely időpont a Magyar Művelődési Intézet életében sorsdöntő. A héten fejeződik be az a közel egy éve folyó, és példátlan erőfeszítést, szervezést, együttműködést igénylő program, melynek eredményeként a megyei közművelődési feladatellátást végző szervezeteket az Intézetbe integráljuk. Megteremtve ezzel az Intézet olyan új működési módját, amely-

nek eredményeként képesek leszünk hatékonyan segíteni a közösségi művelődés helyi társadalomfejlesztő tevékenységeit, az ország minden olyan településén, ahol erre megvan az ott élők igénye.

Kedves Pali!

Sose felejttem el, életteli teli, tiszta pezsgés volt a *kondorosi ház*, amikor egyszer csak valahonnan, leginkább *vágyaink mennyországából* megérkeztlél. Megszoktuk, hogy soha senki nem figyel ránk a *hivatalosságok* világából. És akkor jön egy ember a messzi Budapestről, és minket keres. Mit akarhat tőlünk, kérdeztük többször is? Kiderült, hogy az országban nagyon sok helyen vannak a miénkhez hasonló, a sorsukat saját akaratauk szerint kormányzó, vagy kormányozni akaró közösségek. Tényleg vannak? Mit csinálnak? Hogy csinálják? Pali segítségével szépen, fokozatosan egymásra találtunk. – Mentem veled, jártuk az országot, megmutattad nekem a *herényi*, *alsómocsoládi*, *túristvándi* példákat, mintákat. Beültünk a kocsiba, három napig mentünk, mentünk és mentünk. Óriási tanulság volt számomra minden szavad; minden, ami történt azokon a helyeken, ahol jártunk. A tiszteletedre és emlékezetedre most megjelenő Szín – Közösségi Művelődés szám a szakma ugyanilyen útjait emlegeti fel, ezeket „látó utaknak” nevezve. Látó úton voltam Veled.

A megújult Szín – Közösségi Művelődés vezércikkének mottójává tettem mondatod: „A közösségi művelődés mindenütt elérhető és működő lehetőségeit tudatos fejlesztéssel, az állam garantált és folyamatos támogatásával, az emberek kulturális öntevékenységének bátorításával, a népművelő szakma mobilizálásával és tapasztalatainak hasznosításával lehet elérni.” Tudom, hogy egy pillanatra sem szabad, egyetlen egységéről sem megfedkezni az egésznek.

Gratulálok az új Beke Pál-díjasoknak, szeretettel köszöntöm a családtagokat és az összegyűlt barátokat, kollégákat. Kívánom, és nagyon bízom abban, hogy a III. Beke Pál konferencián a közösségi művelődésben addig történtek Beke Pál még nagyobb meglepedésére szolgálnak majd.

E gondolatokkal tisztelgek Beke Pál emléke előtt, lélekben ott vagyok Veletek a konferencián, amelyhez nagyon sok sikert kívánok.

2012. december 11.

Závogyán Magdolna

ZÁVOGYÁN MAGDOLNA a Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus Bánffy Miklós-díjas (2012) főigazgatója.

A levél felolvasásra került 2012. december 15-én, a Sajtó művelődési otthonunk... A Méltóságkereső üzenetei: II. Beke Pál Konferencián, a TIT Stúdió Egyesület Székházában (1113 Bp., Zsombolyai u. 6.). A Beke Pál-díjat kapták: Szekér Tamás és Horváth Tibor.